

Гавриляк Т.С.

аспірант,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У ВІТЧИЗНЯНИХ СТРАХОВИХ КОМПАНІЯХ

Реалії сьогодення диктують непрості умови функціонування страхових суб'єктів в економіці. Тому, важливим етапом на шляху реалізації успішної діяльності вітчизняних страховиків є створення ефективної системи менеджменту, яка б сприяла збільшенню прибутковості та фінансової стійкості. Страхові компанії, які приділяють значну увагу розробці перспективних та поточних планів, вибору ефективної стратегії управління, а також створенню системи цілей, завжди мають позитивну тенденцію успішного розвитку.

Проте, в Україні, першочергова увага приділяється саме процесу отримання прибутку, а стратегічне управління відводиться на задній план. Ці, на перший погляд, не дуже важливі процес, дозволяють страховій компанії вийти на новий рівень управління та залишатися прибутковою навіть під час кризового стану економіки країни.

Концепція стратегічного управління, яку покладено в основу стратегічного мислення, має такі характерні особливості:

1. Базується на певному поєднанні теорій менеджменту стосовно діяльності підприємства (зокрема на системному та ситуаційному аналізі, цільовому та інноваційному підходах до управління тощо); підприємство при цьому розглядається як відкрита соціально-економічна та матеріально-речовинна система. Використання тільки однієї із зазначених засад не дає змоги досягти потрібних результатів – розвитку підприємства в довгостроковій перспективі.

2. Орієнтує на вивчення умов, в яких функціонує підприємство. Завдяки цьому вдається створювати адекватні наявним умовам системи стратегічного управління, що відрізнятимуться одна від одної залежно від особливостей підприємства та характеристик зовнішнього середовища.

3. Концентрує увагу на необхідності збору та застосування баз стратегічної інформації. Аналіз, інтерпретація та застосування інформації для прийняття стратегічних рішень дають змогу визначити зміст та послідовність дій щодо змін на підприємстві завдяки зменшенню невизначеності ситуації.

4. Допомагає прогнозувати наслідки рішень, що приймаються, впливаючи на ситуацію відповідним розподілом ресурсів, встановленням ефективних зв'язків та формуванням стратегічної поведінки персоналу.

5. Передбачає застосування певних інструментів і методів розвитку підприємств (цілей, «дерева цілей», стратегій, «стратегічного набору», стратегічних планів, проектів і програм, стратегічного планування та контролю тощо).

6. Створює передумови для створення такої системи управління, яка дає змогу функціонувати організації у стратегічному режимі, що, у свою чергу, забезпечує її існування в довгостроковій перспективі. [3]

Система стратегічного управління – це певна філософія чи ідеологія бізнесу, яка не повинна зводитися до набору правил, процедур і схем. При розробці стратегії необхідне поєднання інтуїції і мистецтва, високого професіоналізму і творчості менеджерів і залучення всіх працівників до реалізації стратегії [2, с. 19].

Стратегічне управління страхової компанії повинне базуватися на таких складових елементах:

- формування стратегічних напрямів розвитку компанії, тобто визначення цілей і довгострокових перспектив її розвитку;
- перетворення спільних цілей на конкретні напрями роботи;
- вмiле здійснення обраного стратегічного плану для досягнення бажаних результатів;
- ефективна реалізація обраної стратегії;
- оцінка отриманих результатів, аналіз ситуації на ринку, внесення відповідних коректив у довгострокові напрями діяльності, стратегію, враховуючи здобуті конкурентні переваги, нові ідеї або можливості [1].

Впроваджуючи систему стратегічного управління у страховій компанії, можна досягти таких результатів:

1. Створити системний потенціал для досягнення цілей компанії. Цей потенціал складається з фінансових ресурсів, інвестиційних ресурсів та людських, що входять до організації, надання страхових послуг, які користуються попитом серед населення; сформованого позитивного іміджу компанії.

2. Створити таку структуру організації яка б забезпечувала адаптацію до змін зовнішнього середовища.

Однак, досить часто, навіть дотримуючись плану, страхову компанію спіткають певні труднощі. Вони зумовлені наступними причинами: ігнорування на стадії розробки можливих труднощів реалізації стратегії; неконтрольовані внутрішні чинники впливу та зміни в оточенні страхової компанії; неясна постановка цілей, низька підготовленість, недостатня відповідальність та низький професіоналізм менеджерів; неналежний контроль за реалізацією поставлених цілей; відсутність підтримки та відкрита протидія зацікавлених осіб запланованим змінам; слабка інформаційна база; низький рівень контролю над стратегічно важливими показниками для оцінки успішності реалізації стратегії; неправильний розподіл ресурсів.

Отже, для створення дієвого механізму одержання прибутку, необхідно передбачити та врахувати всі зміни та чинники, які відбуваються як у середині компанії, так і на фінансовому ринку та можуть мати вплив на результати діяльності страхової компанії. Стратегічне управління в системі структури страхової організації відіграє надзвичайно важливу роль. При цьому важливими є всі етапи його впровадження – від створення стратегічних планів і до реалізації страхових продуктів та здійснення інвестиційної діяльності. При цьому необхідно створювати систему стратегічного управління як для

страхової організації загалом, так і по кожному виду діяльності зокрема для досягнення максимальних результатів та одержання прибутку.

Список використаних джерел:

1. Осадець С. С. Проблеми і перспективи розвитку страхової справи / С. С. Осадець, Н. В. Харченко // *Фінанси України*. – 2010. – № 3. – С. 74–78.
2. Порохня В. М., Безземельна Т. О., Кравченко Т. А. *Стратегічне управління*. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 224 с.
3. Шершньова З. Є. *Стратегічне управління*. – Підручник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.

Колесниченко К.О.

студентка;

Науковий керівник: Зеленський А.В.

старший викладач,

Національний університет державної податкової служби України

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ В УКРАЇНІ

Останнє десятиріччя характеризується появою інноваційних продуктів для здійснення платежів, чому певною мірою сприяє науково-технічний прогрес і розвиток фінансового ринку. Традиційні технології банківського обліку операцій, пов'язані з ідентифікацією клієнта, виявляються дорогими для систем масових платежів, які здебільшого опрацьовують операції з невеликими сумами. Так на фінансовому ринку України з'являються електронні платіжні системи.

Електронні платіжні системи (англ. Electronic Payment Systems) – призначені для здійснення платіжних операцій у всесвітній мережі Інтернет. За допомогою платіжної системи можна здійснювати розрахунок за товари та послуги різних проектів і сервісів [2, с. 49].

Електронні гроші мають три складові. До економічної відносять, те що гроші мають такі ж основні функції, як і валюта на яку вони обмінюються і є ідеальними грошима, тому що не мають фізичної форми і визнаються та мають цінність, тільки за рахунок людей, які ними користуються. З технічного погляду такі гроші – це записи захищені певним криптографічним алгоритмом. З юридичної точки зору – грошове зобов'язання емітента, який випустив ці гроші [1, с. 50].

На сьогодні для здійснення платіжних операцій у мережі Інтернет можна скористатися такими платіжними системами:

- українські: Інтернет.Гроші, ГлобалМані, LiqPay, iPay.ua;
- російські: WebMoney, CyberPlat, e-Port, Assist, RBK Money, PayCash, MoneyMail, Z-Payment, Яндекс.Деньги, КредитПилот, Рапіда;
- міжнародні: E-Gold, LibertyReserve, PayPal, Perfect Money, Moneybookers, Fethard, EasyPay, ChronoPay.